

ærede Medlems Kunst i denne Sag, at variere Udtalelserne saaledes, at de ligger lige op ad hinanden, men saaledes, at der i den eneligger en lille Smule mere, netop den Smule, som behøves i den Agitation, som det ærede Medlem her forbereder — med et saa slet Resultat!

Om den 26. Oktober siger det ærede Medlem, at der skete dog noget den Dag. Men hvad sagde det ærede Medlem, da vi første Gang talte om denne Sag? Da sagde han: „Den højtærede Justitsminister siger, at den 26. Oktober, som jeg nu har nævnt, var der ikke Rangering. Ja, jeg ved ikke, om der var Rangering, eller hvad der var, men Automobilerne var der, udrustede Automobiler til Soldater og Maskingeværer, og Ammunitionen laa i et Automobil ved Siden af“. Se, det er jo noget ganske andet. Og hvad skete der saa den 26. Oktober? Vagtforstærkning paa Tøjhuset! Og den blev tilmed foretaget, som det udtrykkelig er oplyst, af Kommandanten paa eget Initiativ, skønt Københavns Politi havde meddelt, at der ikke var Grund til Rangering. Og der staar i de trykte Dokumenter, at denne Vagtforstærkning ikke kunde ventes afgivet til Hjælp for Politiet. Der er altsaa Tale om en ren Forsvarsforanstaltning overfor et mulig truende syndikalistisk Angreb paa Tøjhuset, et Angreb, som det ærede Medlem jo er mere interesseret i at faa afværget end noget andet Medlem her i Salen.

Justitsministeren (Rytter): Jeg beklager, at jeg glemte at besvare det ærede Medlem Hr. Staunings Forespørgsel til mig angaaende Apotekerloven. Den ligger noget udenfor det, som Samraadet drejer sig om, og jeg har derfor ikke specielt studeret dette Punkt, men jeg skal besvare Forespørgselen saa godt, som jeg kan uden at have alle Oplysninger ved Haanden. Der er til Ministeriet indkommet forskellige Andragender om Oprettelse af flere Apoteker — her i København 5 —, og endvidere har man rejst det Spørgsmaal overfor Ministeriet, om Apotekervæsenet her i Danmark hviler paa et rationelt Grundlag. Ministeriet har angaaende dette sidste Spørgsmaal søgt at indhente Oplysninger fra forskellige Lande, men vi har endnu ikke faaet dem alle. Af det indkomne Materiale fremgaar det, hvad der i og for sig er overraskende, at i de Lande, hvor man har fri Apotekernæring, er Apotekervarerne noget dyrere end i andre Lande. Paa Grund af, at vi endnu ikke har faaet alle Oplysninger, har vi ikke kunnet tage Stilling til det store

Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Stauning berørte. Med Hensyn til den Strejke eller Lockout, som det ærede Medlem omtalte, kan jeg paa staaende Fod kun sige, at jeg endnu ingen Forespørgsel har modtaget herom.

Angaaende Rangeringerne maa jeg sige, at jeg stadig er skuffet af det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg havde ventet en aaben Tilstaaelse af ham, selv om det havde været under Formen: Jeg har gjort Justitsministeren Uret, men man kan ogsaa gøre en Skælm Uret. Det ærede Medlems Tale mindede mig om: Goddag — Økse-skaft. Han svarer slet ikke paa det, Diskussionen drejer sig om. Jeg har oplyst, at det ærede Medlem har positiv Uret paa de 5 Hovedpunkter, han omtalte under Finanslovens første Behandling, og jeg har paavist, at det ærede Medlems stærke Udtalelser om, at mine Udtalelser ikke var rigtige, ja, at han i og for sig kunde bruge værre Udtryk om dem, var fuldstændig grundløse. Mine Udtalelser staar usvækkede og urokkede. Det vil ikke være de Herrer muligt paa et eneste selv nok saa ubetydeligt Punkt at vise, at der er Forskel mellem det, jeg sagde ved første Behandling, og det, som nu foreligger dokumenteret. Jeg vil bede de Herrer vise mig det — De kan ikke! Jeg er derfor, som sagt, blevet skuffet, maaske endog mere end det ærede Medlem ved af. Jeg er nemlig ikke af den Slags Mennesker, som jeg kan huske, det ærede Medlem en Gang omtalte, idet han sagde: de Mennesker er sandhedskærlige i dette Forhold, saa i dette Forhold kan man stole paa dem. En saadan Udtalelse kunde jeg aldrig fremkomme med, thi for mig staar det saaledes, at enten er man sandhedskærlig, eller man er det ikke; man kan ikke være sandhedskærlig i eet offentligt Forhold og ikke i andre. Hvis det ærede Medlem derfor havde kunnet paavise, at jeg i denne Sag ikke var sandhedskærlig, saa vilde det gælde i alle offentlige Forhold.

Angaaende Spørgsmaalet om cand. pharm. Jantzen skal jeg sige, at det glæder mig, at selv det ærede Medlem Hr. Rode kan gøre sig skyldig i en Fejl. Det ærede Medlem har altsaa sagt: Stedets Mænd, men der skulde staa det andet. Det viser altsaa, at intet Menneske er ufejlbart, og derfor synes jeg, det ærede Medlems skarpe Kritik af en anden Fejl hos mig er noget slem. Det ærede Medlem brugte nemlig i Gaar dette Udtryk. Men det glæder mig altsaa, at vi alle sammen kan tage fejl. Jeg vidste ikke, at det ærede Medlem Hr. Rode tænkte paa det, han nu oplyser, men